

LA SAVIESA AL NOSTRE ABAST

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

La paraula de Déu avui ens fa el regal de poder ser savis o, almenys, que la saviesa sigui al nostre abast. A vegades ens mirem els savis com a persones extraordinàries o com a persones que viuen en un altre món. Tenim la imatge del savi despistat que ens fa somriure; però també admirem la saviesa d'aquell que sap sortir-se'n de tot com naturalment, una expressió que apareix al final del capítol setè de la Regla de sant Benet, que parla de la humilitat.

La saviesa que ens ofereix Déu és resplendent i aquesta llum sempre dóna llum. Donar és una actitud clau i donar-se encara ho és més. Una llum que no s'apaga mai ni que la bufem, ni que la vulguem amagar.

La saviesa ens facilita la vida. Es posa al davant perquè l'atrapem o s'asseu tranquil·lament esperant-nos.

No vol que la busquem amb neguit, perquè el neguit no porta pau i emboira la visió clara.

Aquesta saviesa és la que ens ajuda a mantenir la torxa encesa amb prudència. No pels nostres mitjans, nosaltres que som tan desassenyats, sinó com un regal, amb una insistència constant que ens va rondant, com el promès espera la promesa. Qui pensi que és savi ja s'ha tornat neci.

Aquesta saviesa que vol ser al nostre abast, que és al nostre abast, ens diu que només pensar en ella ja tenim l'enteniment madur. Mostra el desig abans que l'acció. I aquest desig ardent es torna coneixement.

I encara més, a l'inici, posa l'estimació abans que el desig: «Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen».

Com que no sabem com donar gràcies per aquest do, el salm 62 ens hi ajuda. El salm diu «de bon matí jo us cerco», la saviesa diu que si matineges per buscar-la no t'hauràs de cansar.

La lectura acaba dient que els qui se la mereixen els surt al pas en tot el que es proposen. I això ens anima, perquè vol dir que, en moments que no sabem com sortir-nos-en, ella ens obrirà camins i ens ajudarà a exclamar amb tot el cor: «Tot jo tinc set de vós, per vós es desviu el meu cor, com terra eixuta sense una gota d'aigua».